

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

5. října 2007(*)

„Směrnice 90/434/EHS – Společný systém zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměnách akcií – Vnitrostátní rozhodnutí ukládající zdanění výměny podílů – Výměna podílů – Rozdělení dividend krátce poté – Zneužití práva“

Ve věci C-321/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Østre Landsret (Dánsko) ze dne 3. srpna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 23. srpna 2005, v řízení

Hans Markus Kofoed

proti

Skatteministeriet,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda senátu, A. Tizzano, A. Borg Barthet, M. Ilešič a E. Levits, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. ledna 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Hanse Markuse Kofoeda L. Melchior Kjeldsenem, advokat,
- za dánskou vládu J. Moldem, jako zmocněncem, ve spolupráci s K. Lundgaard Hansenem, advokat,
- za vládu Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku C. Gibbs, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s J. Stratford, barrister,
- za Komisi Evropských společenství H. Støvlbækem a R. Lyalem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 8. února 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 písm. d) a článků 8 a 11 směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. října 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměnách akcií týkajících se společností z různých členských států

(Úř. vst. L 225, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 142).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi H. M. Kofoedem a Skatteministeriet (ministerstvo daní a spotřebních daní) ohledně otázky, zda výměna podílů podléhá dani z příjmů.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

3 Cílem směrnice 90/434 je podle jejího prvního bodu odvodněni zajistit, aby restrukturalizacím společností z různých členských států, jako jsou fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií, nebyly kladeny překážky v podobě omezení, znevýhodněni nebo zvláštních narušení, které by vyplývaly z daňových předpisů členských států.

4 Za tímto účelem uvedená směrnice zavádí systém, podle něž uvedené operace nemohou samy o sobě vést k ukládání daní. Případné kapitálové zisky vztahující se k těmto operacím mohou být v zásadě zdaněny, avšak pouze ke dni, kdy fakticky vznikly.

5 Článek 2 písm. d) směrnice 90/434 definuje „výměnu akcií“ jako „operaci, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti, při němž společníkem této jiné společnosti jsou výměnou za jejich cenné papíry vydány cenné papíry první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou“.

6 Podle čl. 2 písm. g) a h) směrnice 90/434 se „nabytí společnosti“ rozumí „společnost, na niž jiná společnost nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů“, a „nabývající společnosti“ „společnost, jež nabývá podíl prostřednictvím výměny cenných papírů“.

7 Článek 8 odst. 1 a 4 uvedené směrnice zní následovně:

„1. Přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající nebo nabývající společnosti společníku převádějíci nebo nabyté společnosti výměnou za jeho cenné papíry představující základní kapitál druhé společnosti při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií nemá samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků tohoto společníka.

[...]

4. Odstavce 1, 2 a 3 nejsou překážkou toho, aby členské státy braly při zdanění společníků v úvahu jakoukoliv výplatu hotovosti provedenou při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií.“

8 Článek 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434 stanoví, že „[členský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení hlav II, III a IV této směrnice nebo jejich část nebo odepřít veškeré výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů [...] výměny akcií je daňový únik či vyhnoutí se daňovým povinnostem“.

Vnitrostátní právní úprava

9 V dánském právu spadá daňové nakládání s výměnou akcií jednak pod zákon o zdaňování kapitálových zisků při převodu cenných papírů (aktieavancebeskatningsloven) ze dne 15. září 1993 (Lovtidende 1993, s. 4171, dále jen „aktieavancebeskatningsloven“), a jednak pod zákon o systému zdanění při fúzích (fusionsskatteloven) ze dne 27. srpna 1992 (Lovtidende 1992, s. 3374, dále jen „fusionsskatteloven“).

10 §lánek 13 aktieavancebeskatningsloven stanoví:

„1. Při výměně akcií mohou akcionáři nabyté společnosti využít možnosti zdanění podle §lánek 9 a 11 fusionsskatteloven, pokud nabývající i nabytá společnost jsou společnostmi členskému státu ve smyslu §láneku 3 směrnice 90/434/EHS. Za datum výměny akcií se považuje datum fúze. Výměna akcií musí být provedena nejvýše do šesti měsíců po prvním dni výměny.

2. „Výměnou akcií“ ve smyslu odstavce 2 se rozumí operace, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti, při němž akcionáři této jiné společnosti jsou výměnou za provedené akcie vydány cenné papíry první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou.

[...]“

11 §lánek 9 fusionsskatteloven, na který odkazuje §l. 13 odst. 1 aktieavancebeskatningsloven, zní následovně:

„Akciové převádějí společnosti [nabyté společnosti] se považují za provedené akcionáři na této osobu, pokud za ní byla přijata jiná odměna než akcie přijímající společnosti [nabývající společnosti]. [...]

[...]“

12 §lánek 11 fusionsskatteloven stanoví:

„1. S akciemi emitovanými přijímající společností [nabývající společností], které přijmou jako odměnu za provedené cenné papíry společností převádějí společnosti [nabyté společnosti], se za účelem stanovení obecných nebo zvláštních příjmů nakládá tak, jako by byly nabyty v tentýž den a za tutéž cenu jako provedené akcie. [...]

[...]“

13 Je nesporné, že v době skutkového stavu ve věci v původním řízení neobsahovalo dánské právo žádné zvláštní ustanovení provádějí §lánek 11 směrnice 90/434.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

14 H. M. Kofoed a N. Toft se podíleli rovným dílem na základním kapitálu Cosmopolit Holding ApS (dále jen „Cosmopolit“), společnosti s ručením omezeným podle dánského práva se základním kapitálem ve výši 240 000 DKK.

15 Dne 26. října 1993 každý z nich získal jednu ze dvou akcií o hodnotě 1 IEP, které tvořily základní kapitál společnosti s ručením omezeným podle irského práva, Dooralong Ltd (dále jen „Dooralong“).

16 Dooralong poté zvýšila svůj základní kapitál vydáním 21 000 nových akcií po 1 IEP.

17 Dne 29. října 1993 vyměnili H. M. Kofoed a N. Toft všechny své podíly na společnosti Cosmopolit za veškeré nově vydané akcie společnosti Dooralong. Po této výměně tedy každý držel 10 501 akcií Dooralong. Dooralong pak disponovala celým základním kapitálem Cosmopolit.

18 Dne 1. listopadu 1993 přijala Dooralong dividendu ve výši 2 742 616 IEP (kolem 26 000 000 DKK) od své nově získané dceřiné společnosti Cosmopolit, jejíž vlastní kapitál se tím snížil na 1

19 Dne 3. listopadu 1993 rozhodla valná hromada Dooralong o rozdělení dividend ve výši 2 742 116 IEP mezi své dva společníky H. M. Kofoeda a N. Tofta.

20 V rámci vyměření své daně z příjmů za rok 1993 uvedl H. M. Kofoed ve svém daňovém přiznání, že výměnu podílů Cosmopolit za nové akcie Dooralong má být osvobozena od daně. Dánská daňová správa toto přiznání odmítla a měla za to, že na rozdělení dividendy je třeba pohlížet jako na součást operace výměny akcií, čímž byla překročena maximální hranice 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů vydaných výměnou, stanovená směrnicí 90/434 pro případné vyplacení hotovosti. Podle názoru této správy nemohla být uvedená výměna podílů osvobozena od daně podle této směrnice.

21 H. M. Kofoed poté napadl u Landsskatteretten rozhodnutí daňové správy, podle kterého neměla být podle směrnice 90/434 dotčená výměna podílů osvobozena od daně. Jelikož bylo toto rozhodnutí ponecháno v platnosti, podal H. M. Kofoed žalobu k Østre Landsret.

22 Za těchto okolností se Østre Landsret rozhodl přerušit řízení a předložit Soudnímu dvoru k rozhodnutí následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 2 písm. d) směrnice Rady 90/434/EHS [...] ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměnách akcií týkajících se společností z různých členských států vykládán v tom smyslu, že k výměnách akcií ve smyslu směrnice nedojde, pokud účastníci výměny akcií souhlasí s dohodou o výměnách oznámili, aniž tím byli právně vázáni, že na první valné hromadě nabývajících společností, která se uskuteční po provedení výměny, zamýšlejí hlasovat o rozdělení dividend vyšších než 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů vydaných výměnou a tato dividenda byla skutečně vyplacena?“

K předběžné otázce

23 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, brání čl. 8 odst. 1 směrnice 90/434 zdanění takové výměny podílů, jako je dotčená výměna.

V této souvislosti se předkládající soud nejprve táže, zda taková výměna podílů představuje „výměnu akcií“ ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice a konkrétněji, zda taková dividenda, jaká byla vyplacena, musí být zahrnuta do výpočtu vyplacené hotovosti, stanovené v posledně uvedeném článku, či nikoliv.

Zadruhé je podstatou otázky předkládajícího soudu, zda může daňová správa reagovat na případné zneužití práva, aťkoliv vnitrostátní zákonodárce nepřijal žádná zvláštní opatření k provedení článku 11 směrnice 90/434.

Ke kvalifikaci „výměny akcií“ ve smyslu směrnice 90/434

24 Úvodem je třeba připomenout, že čl. 8 odst. 1 směrnice 90/434 zakazuje při výměnách akcií u společností nabytých společností zdanění přídělení cenných papírů.

25 Podle definice obsažené v ?l. 2 písm. d) této sm?rnice se rozumí „vým?nou akcií“ „operace, p?i které spole?nost nabývá podíl na základním kapitálu jiné spole?nosti, a tím získává v?tšinu hlasovacích práv v této spole?nosti, p?i?emž spole?ník?m této jiné spole?nosti jsou vým?nou za jejich cenné papíry vydány cenné papíry první spole?nosti a p?ípadn? vyplacena hotovost nep?esahující 10 % jmenovité hodnoty, nebo pokud jmenovitá hodnota neexistuje, ú?etní hodnoty cenných papír? vydaných vým?nou“.

26 Ve v?ci v p?vodním ?ízení není sporné, že doty?ná vým?na podíl? byla v zásad? provedena v souvislosti s operací nabytí ve smyslu uvedeného ustanovení.

27 Ú?astníci ?ízení se nicmén? neshodují v otázce, zda musí být dividenda vyplacená spole?ností Dooralong H. M. Kofoedovi a N. Toftovi krátce po této vým?n? podíl? považována za sou?ást této operace nabytí, ?i nikoliv. V p?ípad? kladné odpov?di by byla p?ekro?ena hranice 10 % vyplacení hotovosti stanovená v ?l. 2 písm. d) sm?rnice 90/434, což by vedlo ke zdan?ní uvedené vým?ny podíl?.

28 V tomto ohledu je t?eba konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodech 44 až 47, jakož i 52 a 53 svého stanoviska, že pojem „vyplacení hotovosti“ ve smyslu ?l. 2 písm. d) sm?rnice 90/434 se vztahuje na pen?žitá pln?ní, která mají povahu pravého protipln?ní ve vztahu k operaci nabytí, totiž pln?ní, která byla závazn? dohodnuta krom? vydání cenných papír? nabývajících spole?nosti, a to nezávisle na p?ípadných motivech této operace.

29 Z uspo?ádání a režimu sm?rnice 90/434 totiž vyplývá, že vyplacení hotovosti a operace nabývání jsou sou?ástí stejné transakce. Hotovost je totiž nedílnou sou?ástí protipln?ní, které nabývajících spole?nost platí spole?ník?m nabyté spole?nosti s cílem získat v?tšinový podíl na této posledn? uvedené spole?nosti.

30 Soudní dv?r již rovn?ž m?l p?íležitost k up?esnění, že z ?l. 2 písm. d), jakož i z obecné systematiky sm?rnice 90/434 vyplývá, že spole?ný systém zdan?ní, který zahrnuje r?zná da?ová zvýhodn?ní, se použije stejnou m?rou na všechny operace fúze, rozd?lení, p?evodu aktiv a vým?ny akcií nezávisle na tom, zda jsou jejich d?vody finan?ní, hospodá?ské nebo ?ist? da?ové (viz rozsudek ze dne 17. ?ervence 1997, Leur-Bloem, C?28/95, Recueil, s. I?4161, bod 36).

31 Jako „vyplacení hotovosti“ ve smyslu ?l. 2 písm. d) sm?rnice 90/434 tedy nelze kvalifikovat pen?žité pln?ní vydané nabývajících spole?ností spole?ník?m nabyté spole?nosti pouze na základ? existence ur?ité ?asové nebo jiné spojitosti s operací nabytí nebo p?ípadného podvodného úmyslu. Je naopak nezbytné ov?it v každém projednávaném p?ípad? s ohledem na všechny okolnosti jako celek, zda má doty?né pln?ní vzhledem k operaci nabytí povahu závazného protipln?ní.

32 Tento výklad je potvrzen cílem sm?rnice 90/434, který spo?ívá v odstran?ní da?ových p?ekážek p?eshraněných restrukturalizací tím, že bude jednak zajiš?eno, že p?ípadné zvýšení hodnoty podíl? na spole?nosti nebude zdan?no p?ed jeho faktickým uskute?n?ním, a jednak, že bude zamezeno tomu, aby operace s velmi významnými kapitálovými zisky realizovanými p?i vým?n? podíl? nepodléhaly dani pouze proto, že se uskute?nily v rámci restrukturalizace.

33 Ve věci v p?vodním ?ízení je třeba konstatovat, že nic ve spisu neprokazuje, že by doty?ná dividendu byla nedílnou sou?ástí protipln?ní, které zaplatila Dooralong za nabytí Cosmopolit, což je nezbytnou podmínkou pro to, aby mohla být kvalifikována jako „vyplacení hotovostí“ ve smyslu ?l. 2 písm. d) sm?rnice 90/434. Naopak, podle p?edkládajícího soudu je nesporné, že nikdy nebyla uzav?ena dohoda mezi H. M. Kofoedem a N. Toftem, jakož i Dooralong, která by zavazovala Dooralong k rozd?lení této dividendy.

34 Za t?chto okolností nem?že být doty?ná dividendu v p?vodním ?ízení zahrnuta do výpo?tu „vyplacené hotovostí“ stanovené v ?l. 2 písm. d) sm?rnice 90/434.

35 Doty?ná vým?na podíl? tedy spadá pod ?l. 8 odst. 1 sm?rnice 90/434, což znamená, že její zdan?ní je v zásad? zakázáno.

36 Jelikož p?edkládající soud a dánská vláda nicmén? opakovan? zd?raz?ují, že uvedená vým?na podíl? byla provedena bez jakéhokoli obchodního d?vodu a s jediným cílem dosáhnout úspory na daních, je třeba se zabývat rovn?ž otázkou použití uvedeného ?l. 8 odst. 1 za p?edpokladu p?ípadného zneužití práva.

K možnosti p?íhlédnout k p?ípadnému zneužití práva

37 Podle ?l. 11 odst. 1 písm. a) sm?rnice 90/434 mohou ?lenské státy odmítnout z výjime?ných d?vod? a ve zvláštních p?ípadech použití veškerých ustanovení této sm?rnice nebo jejich ?ásti nebo odep?ít veškeré výhody plynoucí z operace vým?ny akcií, je-li jejím hlavním cílem nebo jedním z hlavních cíl? da?ový únik ?i vyhnutí se da?ovým povinnostem. Stejn? ustanovení krom toho up?es?uje, že skute?nost, že operace není provád?na z platných hospodá?ských d?vod?, jako je restrukturalizace nebo racionalizace ?innosti spole?ností ú?astnících se této operace, m?že vést k p?edpokladu, že tato operace má takový cíl (viz v tomto smyslu rozsudek Leur-Bloem, viz výše, body 38 a 39).

38 ?lánek 11 odst. 1 písm. a) sm?rnice 90/434 tak vyjad?uje obecnou zásadu práva Spole?enství, podle níž je zakázáno zneužití práva. Procesní subjekty se nemohou podvodn? nebo zneužívajícím zp?sobem dovolávat norem práva Spole?enství. Jejich použití totiž nem?že být rozší?eno až do té míry, aby zahrnovalo i zneužívající praktiky hospodá?ských subjekt?, tedy operace, které nejsou uskute?n?ny v rámci b?žných obchodních transakcí, avšak pouze za ú?elem obejít pravidel stanovených právem Spole?enství (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 9. b?ezna 1999, Centros, C?212/97, Recueil, s. I?1459, bod 24; ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C?255/02, Sb. rozh. s. I?1609, body 68 a 69; ze dne 6. dubna 2006, Agip Petroli, C?456/04, Sb. rozh. s. I?3395, body 19 a 20, jakož i ze dne 12. zá?í 2006, Cadbury Schweppes a Cadbury Schweppes Overseas, C?196/04, Sb. rozh. s. I?7995, bod 35).

39 Ve věci v p?vodním ?ízení je pravdou, jak podotýká generální advokátka v bod? 59 svého stanoviska, že existují ur?ité nep?ímé d?kazy, které by p?ípadn? mohly od?vodnit použití ?l. 11 odst. 1 písm. a) sm?rnice 90/434.

40 Nicmén? nejprve je třeba si položit otázku, zda i p?i absenci zvláštního p?edpisu provád?jícího ?l. 11 odst. 1 písm. a) sm?rnice 90/434 do vnitrostátního práva lze ve věci v p?vodním ?ízení toto ustanovení použít.

41 V tomto ohledu je třeba p?ipomenout, že podle ?lánek? 10 ES a 249 ES mají všechny ?lenské státy, jimž je sm?rnice ur?ena, povinnost ve svém vnitrostátním právním ?ádu p?ijmout veškerá opat?ení nezbytná k zajišt?ní plné ú?innosti sm?rnice v souladu s cílem, jenž sleduje (viz zejména rozsudky ze dne 10. b?ezna 2005, Komise v. N?mecko, C?531/03, nezve?ejn?ný ve

Sbírce rozhodnutí, bod 16, a ze dne 16. března 2005, Komise v. Itálie, C-456/03, Sb. rozh. s. I-5335, bod 50).

42 Kromě toho zásada právní jistoty brání tomu, aby směrnice samy o sobě zakládaly povinnosti jednotlivci. Proto se členský stát nemůže směrnic jako takových dovolávat vůči jednotlivci (viz zejména rozsudky ze dne 11. března 1987, Pretore di Salò v. X, 14/86, Recueil, s. 2545, body 19 a 20; ze dne 8. října 1987, Kolpinghuis Nijmegen, 80/86, Recueil, s. 3969, body 9 a 13; ze dne 26. září 1996, Arcaro, C-168/95, Recueil, s. I-4705, body 36 a 37, jakož i ze dne 3. května 2005, Berlusconi a další, C-387/02, C-391/02 a C-403/02, Sb. rozh. s. I-3565, body 73 a 74).

43 Je třeba nicméně zaprvé zdůraznit, že podle samotného čl. 249 třetího pododstavce ES mají členské státy právo volby formy a prostředků provedení směrnic, které umožní zajistit co nejlépe výsledek, k němuž tyto směrnice směřují (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 16. března 2005, Komise v. Itálie, C-456/03, viz výše, bod 51).

44 Provedení směrnice do vnitrostátního práva tudíž nevyžaduje nutně v každém členském státě legislativní zásah, pokud je právní situace vyplývající z vnitrostátních opatření k jejímu provedení dostatečně určitá a jasná k tomu, aby dotčeným jednotlivcům umožnila seznámit se s rozsahem jejich práv a povinností. Jak uvedla generální advokátka v bodě 62 svého stanoviska, k provedení směrnice rovněž může v závislosti na jejím obsahu v určitých případech postačovat všeobecný právní kontext, takže formální a výslovné převzetí ustanovení směrnice do zvláštního vnitrostátního právního předpisu není nutné (viz rozsudky ze dne 16. března 2005, Komise v. Itálie, viz výše, bod 51, a ze dne 6. dubna 2006, Komise v. Rakousko, C-428/04, Sb. rozh. s. I-3325, bod 99).

45 Zadruhé je třeba připomenout, že veškeré orgány členského státu jsou při uplatnění vnitrostátního práva povinny vykládat toto právo v co možná největším rozsahu ve světle znění a účelu směrnic Společenství, aby tak dosáhly výsledku jimi zamýšleného. Tento požadavek konformního výkladu přitom sice nemůže jít tak daleko, aby směrnice sama o sobě a nezávisle na vnitrostátním prováděcím aktu ukládala povinnosti jednotlivcům nebo stanovovala její způsobilá trestní odpovědnost těch, kteří jednají v rozporu s jejími ustanoveními, avšak uznává se, že členský stát může v zásadě namítat vůči jednotlivcům konformní výklad vnitrostátního práva (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Kolpinghuis Nijmegen, body 12 až 14, a Arcaro, body 41 a 42).

46 Ve věci v původním řízení, jak podotýká generální advokátka v bodě 63 svého stanoviska, je tedy v cíli předkládajícího soudu, aby zkoumal, zda v dánském právu existuje ustanovení nebo obecná zásada, podle kterých je zakázáno zneužití práva, nebo zda existují jiná ustanovení týkající se daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinnostem, která by mohla být vykládána v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) směrnice 90/434, a mohla proto odvodnit zdanění dotčené výměny podílů (viz rovněž rozsudek ze dne 19. ledna 1982, Becker, 8/81, Recueil, s. 53, bod 34).

47 Předkládajícímu soudu připadne přísluší, aby ověřil, zda ve věci v původním řízení jsou dány podmínky použití takových vnitřních ustanovení.

48 S ohledem na výše uvedené je tedy na předložnou otázku třeba odpovědět, že za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, nelze takovou dividendu, jaká byla zaplacená, zahrnout do výpočtu „vyplacené hotovosti“ stanovené v čl. 2 písm. d) směrnice 90/434, a že tudíž předmetná výměna podílů představuje „výměnu akcií“ ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice.

Článek 8 odst. 1 směrnice 90/434 tedy v zásadě brání zdanění takové výměny podílů, ledaže by

mohly být normy vnitrostátního práva týkající se zneužití práva, daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinnostem vykládány v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, a z tohoto důvodu odvodovat její zdanění.

K nákladům řízení

49 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, nelze takovou dividendu, jaká byla zaplacená, zahrnout do výpočtu „vyplacené hotovosti“ stanovené v čl. 2 písm. d) směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměnách akcií týkajících se společností z různých členských států, a že tudíž předemtná výměna podílů představuje „výměnu akcií“ ve smyslu čl. 2 písm. d) této směrnice.

Článek 8 odst. 1 směrnice 90/434 tedy v zásadě brání zdanění takové výměny podílů, ledaže by mohly být normy vnitrostátního práva týkající se zneužití práva, daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinnostem vykládány v souladu s čl. 11 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, a z tohoto důvodu odvodovat její zdanění.

Podpisy.

* Jednací jazyk: dánština.